

[Aksel Larsen.]

af Berlin—Rom-Aksen, og man gør det paa et Tidspunkt og med en udtalt Begrundelse — „de særlige Forhold“ —, som egentlig ikke kan veje saa tungt i en Situation, hvor det dog ser ud til, at det omfattende Arbejde, der er i Gang, ikke i krigersk Henseende, men for at forhindre en Krig i at udbryde, for at forhindre visse Stater i at angribe andre, for at sikre Fredens Bevarelse, dog synes at have store Ud-sigter til at krones med Held.

Jeg tror, man i enhver Henseende griber Fejl ved denne Traktatunderskrivning, og jeg maa frygte for, at det kan blive skæbnesvangert for Danmark, hvis man fastholder sin Vilje til at slutte Traktaten. Jeg haaber derfor, at man vil overveje det af os stillede Ændringsforslag, og jeg ønsker, det maa blive vedtaget. Jeg er naturligvis klar over, at hvis det skulde ske, maa det ogsaa faa parlamentariske Konsekvenser, saa maa det virke som et Mistillidsvotum til Udenrigsministeren, men det er en af Hensigterne med, at vi har stillet det. Vi mener, at det vilde være til uendelig Lykke for Danmark, hvis vi blev befriet for den højtærede Udenrigsminister, der har været til Skade nok, ikke alene gennem den Udenrigspolitik, han har været Repræsentant for tidligere, og som han for øvrigt ikke helt ukonsekvent har fortsat og videreført og ved denne Lejlighed arbejder paa at føre endnu videre. Jeg ved, at der ikke alene er Betæneligheder ved denne Traktat i meget vide Befolkningskredse, som det ærede Medlem Hr. Krag sagde, jeg ved, der er de allerstørste Betæneligheder blandt de allerfleste tilstedeværende her i denne Sal, og det er mig fuldkommen ufatteligt, naar man har disse Betæneligheder, at saa ikke en eneste tør saa meget som give Udtryk for det, men som Faar, der drives ind i Folden, rejser sig, naar den afgørende Afstemning, der kan besejle Danmarks Skæbne mange Aar frem i Tiden, skal finde Sted.

Formanden: Jeg har bemærket, at der ved flere Lejligheder her fra Tingets Talerstol er benyttet Betegnelsen „Det nazistiske Parti“. Jeg gør opmærksom paa, at Betegnelsen er urigtig; der er ingen Gruppe her i denne Sal, der hedder saadan. Der er en Gruppe, der hedder „Danmarks national-socialistiske Arbejderparti“. Denne Gruppens Medlemmer har meddelt mig, at man protesterer imod at blive betegnet saaledes, som det er sket nu flere Gange. Man har sagt mig, at man vil føle sig tilfreds med at blive betegnet som National-

socialister. Jeg henstiller, at man i Fremtiden benytter dette Navn og ikke anvender den urigtige Betegnelse.

Udenrigsministeren (P. Munch): De Udtalelser, der nu blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, er Betragtninger, som jeg allerede har svaret paa, dels i Dag og dels ved tidligere Lejligheder, hvor vi har drøftet de økonomiske Spørgsmaal. Jeg skal ikke gentage disse Svar nu paa dette Tidspunkt, men kun understrege Urigtigheden af de Betragtninger, det ærede Medlem gjorde gældende.

Med Hensyn til det stillede Ændringsforslag følger det af de Udtalelser, jeg har fremsat ved Forelæggelsen af Traktatudkastet og under Behandlingen af dette, at jeg maa anbefale Tingets ærede Medlemmer at stemme imod det.

Ole Bjørn Kraft: Under Debatten ved første Behandling af denne Sag blev der fra to ærede Repræsentanter for det nationalsocialistiske Parti og for det slesvigske Parti fremsat nogle Udtalelser om, hvilke Konsekvenser de drog af Traktatens Vedtagelse. Jeg vil gerne heroverfor sige, at der findes ikke i Traktaten, saaledes som den foreligger, nogen Berettigelse for disse Medlemmer til at drage de Konsekvenser, som de her har draget; det er en Udnyttelse af Situationen, som er aldeles urimelig efter hele Traktatens Indhold og efter de Meddelelser, der foreligger for os fra Regeringens Side om, under hvilke Forudsætninger og paa hvilken Maade denne Traktat er blevet indgaaet.

Jeg vil derfor takke Udenrigsministeren for hans Afvisning af at drage disse Konsekvenser og slutte mig til de Udtalelser herom, som blev fremsat af den socialdemokratiske Ordfører.

Hvilken Holdning og hvilken Stilling vi helst havde set, at Regeringen og Rigsdagen var kommet til at indtage i denne Sag, har jeg tydeligt redegjort for i mine Udtalelser ved Sagens første Behandling. Det er vor Opfattelse, at det havde været muligt, hvis alle Kræfter var blevet sat ind derpaa, at naa frem til en fællesnordisk Afgørelse af en saadan Karakter, at man ogsaa i Forholdet til Tyskland kunde have naaet den samme Stilling, som man nu søger at opnaa ved Afslutningen af den foreliggende Traktat. Vi kan ikke fritage Regeringen for et Ansvar for, at vi er kommet i den Stilling, i hvilken vi i Dag befinder os. Naar det drejer sig om udenrigspolitiske Anliggender, maa det, saaledes som Udvik-